

Längtan

av Bo Isaksson

*En flimrande omöjlighet
djup smärta i mitt inre
som vägrar
- trots många förtvivlade tillsägelser -
att ge vika.*

*En bomb
av alltför ofta oförlösta tårar
som ständigt
hotar att fördunkla
glädjen
den gudomliga gåvan
att livet kunde rymma mera
livet hade något kvar
åt mig,
jag som valt
jag som bundit mig
för att livet bara hade
ett ansikte
trodde att för mitt vidkommande
återstoden var någorlunda
förutsägbar.*

*Jag visste inte
- och hur kunde jag veta? -
att det fanns mer
mer glädje att blanda
med mer smärta
det salighetens kaos
som rycker en man upp
ur hans alltför tidiga slummer.
Längtan,
du ångestfyllda mix
av glädje över livets gåva
och hammarslag av en saknad
som måste mötas rakt fram
och aldrig får ljugas bort,
jag välkomnar dig i mitt liv.*